

Teachers' upskilling aiming at a holistic inclusivity in learning

Uzmanlık Kursu 1

Modül 2: Teoriler ve Kavramlar

Proje No: 101056515

Sözleşme Numarası: 101056515 — ÖĞRETMEN — ERASMUS-EDU-2021-PEX-TEACH-ACA

İçeriği

Modül 2: Teoriler ve Kavramlar	3
Ünite 2.1 [Asenkron]. Pedagojik (Çeşitlilik) İnceliği	3
2.1.1 "Planlanamaz" kavramı	3
Ünite 2.2 [f2f + Asenkron]. Kültüre duyarlı öğretim	10
2.2.1 "Yapmak, olmaktan daha az önemlidir"	10
2.2.2 Tutumların önemini tartışmak	11
2.2.3 Tutumsal nitelikler	12
2.2.4 Bir akran grubuna dahil etme koşulları ve ilgili müdahale ihtiyaçları	14
2.2.5 Pedagojik bilme ve hareket etme	16
Ünite 2.3 [f2f]. - Örnek olay incelemesi	18
2.3.1 Vaka Çalışması: "Bir kaynak olarak çeşitlilik yeterli olmadığına"	18
2.3.2 [Kendi Kendini Yöneten]. Vaka Çalışması Etkinliği	24

Modül 2: Teoriler ve Kavramlar

Modül 1.2'ye hoş geldiniz: **Çok Kültürlü Bağlamlarda Görünmez Yapıları Ortaya Çıkarmak**. Bu modül, örtük önyargı unsurlarına ve gizli sosyal ve kültürel sistemlerin yaşamı, eğitimi ve toplumu nasıl etkilediğine odaklanmaktadır.

Bu Modül Nasıl Yürütülecek

Bu, eşzamansız öğrenme **deneyimleri ve** kendi kendine yönlendirilen alıştırmalar için **dijital bir kılavuzdur**. Kendi önyargılarınızı inceleyecek, örtük ve açık tutumlar hakkında bilgi edinecek, farklı öğrenme ortamlarının zorluklarını anlayacak ve bu zorlukların üstesinden gelebilecek bir konumda olacaksınız.

Eğitim materyalinin nasıl kullanılacağı

- **Kendini Yansıtma Araçları:** Açık ve örtük tutumlarınızı karşılaştırın.
- **Video İçeriği:** Stereotiplerin ve önyargıların etkilerini göstermeye yardımcı olan multimedya materyali.
- **İnteraktif Tartışmalar:** Dersleri ve en iyi uygulamaları paylaşmak için sanal konseyler

Bu modüldeki eğitim, pratiğinizde gizlenebilecek bilinçsiz önyargılar üzerinde düşünmenizi sağlayacaktır.

Ünite 2.1 [Asenkron]. Pedagojik (Çeşitlilik) İnceliği

2.1.1 "Planlanamaz" kavramı

Pedagojik incelik kavramı, özellikle çeşitli ve çok kültürlü bir ortamda, öğretmenler ve öğrenciler arasındaki dinamik etkileşimlerin dengelenmesinde çok önemli bir rol oynar. Katı öğretim ilkeleri ile ilgili değil, öğrencilerin ihtiyaçlarına cevap veren esnek bir yaklaşımla ilgilidir. Kavram, pedagojik eylemin karmaşıklığını ve bazı belirsizliklerini anlamının önemini vurgulamaktadır. Bir vaka çalışması ve 'üçüncü alan' kavramını kullanan bu eğitim birimi, öğretmenlerin kültürel farklılıklara saygı duyulan ve yeni kimlik biçimlerinin ortaya çıkabileceği, geleneksel güç yapılarına meydan okuyabileceği ve yaratıcı öğrenme deneyimlerini teşvik edebileceği bir ortamı nasıl yaratabileceklerini araştırıyor.

Pedagojik incelik hakkında konuşmak için önce alaka düzeyini açıklığa kavuşturmalıyız. İlk olarak 19. yüzyılda Johann Friedrich Herbart tarafından tanıtılan kavram, öğretim ve eğitimde teori ve uygulama arasındaki boşluğu doldurmayı amaçlıyordu (cf. Herbart 1897). Pedagojik incelik, belirlenebilirlik ve belirsizlik, kesinlik ve belirsizlik ile pedagojik eylemlerin mevcudiyeti ve kullanılamaması ile ilgili sorunların belirli bir farkındalığını ifade eder. Eğitimsel zorluklara basit bir çözüm olarak değil, eğitim konularını tartışmak için bir çerçeve olarak görülmektedir. Bu anlamda, pedagojik incelik, pedagojik uygulama içinde kendi düşünce ve eylem çerçevelerini geliştirmek

için belirli uygulamalar ve kurumlarla ilişkili sorunları tanımlamaya ve ilgili boyutları tanımayla çalışır (cf. Zirfas & Burghardt 2019).

Zorluklardan biri, inceliğin davranışçı, ölçülebilir, kavramsal veya teknik bir dille kolayca ele alınamaması gerçeğinde yatmaktadır. Bir dizi öğretim ilkesine veya belirli becerilere indirgenemez. İncelik, eylemde uygulanan çok fazla bilgi değil, eylem olarak bilgidir ve bu nedenle her zaman kişiye ve duruma bağlıdır. Aynı zamanda, öznelarası bir karakteri korur ve sosyo- ve kültürel-etik kavramlar aracılığıyla anlaşılabilir (cf. Van Manen 1995).

Uygulamada, pedagojik ve didaktik unsurlar genellikle iç içe geçer ve bu bağlantı içinde¹ 'incelikli eylem' belirginleşebilir. Belirli bir durumda, bu, öğretmenin öğrencinin içinde neler olup bittiğini anlamaya çalıştığı, öğrencinin deneyimiyle empati kurduğu ve böylece durumun pedagojik önemini algıladığı, ne yapacağını, nasıl yapacağını bildiği ve sonra gerçekten uygun şekilde davrandığı anlamına gelir (Van Manen 1995). Bu pedagojik algılama, düşünme ve hareket etme anı, pedagojik muadili için nasıl adalet yapılacağı veya muadili ile hangi pedagojik dayanışma biçiminin uygun görüldüğü sorusunu gündeme getirir. Bu aynı zamanda pedagojik tutumların, uygulamaların ve değerlerin eleştirel bir şekilde incelendiği bir tür düzenleyici mekanizmayı da gerektirir.

Spivak, demokratik bir nezaket alışkanlığı geliştiren ve Öteki'ne karşı sorumluluğu vurgulayan, onlar adına veya onlar adına değil, onlara karşı sorumlu olmaya odaklanan "gelecek" bir eğitimi kavramsallaştırır (Spivak 2004, s. 526). Bu açıdan bakıldığında, pedagojik incelik, saygı veya küçümseme atamayı içerdiği için ahlaki akıl yürütme ile karakterize edilen durumlarda önemli hale gelir. Burada, incelik öncelikle, güvencesiz benlik ve öteki atamalarıyla ilgilenen pedagojik olarak anlaşılmış bir kriz durumuna işaret eder (cf. Zirfas & Burghardt 2019).

Sınıf ortamında, Spivak'ın "gelecek" eğitim kavramının bir örneği, öğrenciler ırk, cinsiyet veya kültürel farklılıklar gibi hassas bir konuyu tartışırken ortaya çıkabilir. Öğretmenin marjinal öğrenciler adına konuşması veya deneyimleri hakkında varsayımlarda bulunması yerine, öğretmen bunun yerine bu öğrencilerin isterlerse bakış açılarını paylaşımları için alan yaratacaktır. Öğretmenin rolü, tartışmanın saygılı kalmasını ve tüm öğrencilerin düşünceli bir şekilde dinlemekten ve meşgul olmaktan sorumlu tutulmasını sağlamak olacaktır. Bunu yaparak, öğretmen pedagojik inceliği uygular, otoriteyi empati ile dengeler ve öğrencilere ahlaki akıl yürütme yoluyla rehberlik eder. Bu yaklaşım, öğrencileri kendi adlarına yargılarda bulunmak yerine birbirlerinin kimliklerini anlamaya ve saygı duymaya teşvik ederek demokratik nezaketi teşvik eder.

Özellikle heterojen sınıflar, içerikle ilgili sorularda veya gerginlik ve çatışmalarla başa çıkmada öğretmenler ve öğrenciler arasında daha fazla etkileşim gerektirir. Bu yeni gerçeklik, öğretmenler için beklenmedik zorluklar ortaya çıkarabilir. Kontrolü

¹ Herbart, inceliğin "istemsizce" teori ile pratik arasına girdiğini, ancak aralarında mutlaka bir köprü kurduğunu öne sürer.

sürdürmek ve materyali korumak için katı kurallar koymayı ve sınıfı yoğun bir şekilde yapılandırmayı seçebilirler. Öncelikle kendi yetkilerine ve içeriğin sunulmasına odaklanırlar. Bu yaklaşım, sınıfın büyük 'aksaklıklar' olmadan ilerlemesine izin verse de, öğrencilerin ihtiyaçları için çok az yer bırakır. Bireysel destek ve yaratıcı öğrenme yöntemleri gibi öğretimin pedagojik ve didaktik yönleri daha sonra ihmal edilir (cf. Van Manen 1995). Öğretmenler için bu genellikle özgünlük kaybına neden olur ve bu da öğretimde tatmin ve neşe duygusunun azalmasına yol açar.

Eğitimin hem bireyselleşmeyi hem de sosyalleşmeyi eşit olarak sağlamayı amaçladığını varsayarsak, bu hedefler arasındaki ilişkinin nasıl belirleneceği, bir hiyerarşi mi yoksa birinin diğerine göre önceliklendirilmesi mi gerektiği sorusu ortaya çıkar. Pedagojik incelik, genel ve birey arasındaki gerilimi dengelemeye, sosyalleşme ve kültürleşmeye karşı bir denge sağlayan bireyselleştirilmiş bir eğitim yoluyla toplumsal normların ve yapıların güçlü etkisini telafi etmeye zorlar. Bununla birlikte, bireyselliğin yalnızca eğitim yoluyla ortaya çıkarılamayacağı da eleştirel bir şekilde belirtilmelidir.

Bu bireylerle pedagojik çeşitlilik inceliğinden ilişki kurmak, "bir öğrencinin çeşitliliğinin" bir eksiklik olarak görülmemesi gerektiği anlamına gelir. Bu, incelikli katılımı imkansız hale getirecektir. Bunun yerine, bu "çeşitlilik", kişinin bildiği normla karşılaştırıldığında bir tür "öteki olma" olarak görülmelidir, çünkü bu tek başına diğerinin bireyselliğine ve bireysel bütünlüğüne saygının ortaya çıkmasına izin verir. Tersine, *"çocukların incelikli eylemde rehberliği, öğretmenin kasıtsız olarak verdiği örnek aracılığıyla, çocuklarla ilişki kurarken incelikli eylemleri aracılığıyla mümkün olmalıdır."* (Zirfas ve Burghardt 2019).

Örnek Olay İncelemesi

Aşağıdaki röportaj bu Vaka Çalışması için düzenlenmiştir.

Gerstbach. Kültürel ötekilik ve kültürel yabancılık eğitim bağlamında nasıl yaşanır? (2011). 79-83.

Viyana'da sosyal meslekler meslek lisesinde öğretmenlik yapan deneyimli bir eğitimci ile röportaj. Ana odak noktası diyetetik ve yaşlı bakımındır. Yaklaşık on öğrenciden oluşan sınıflarının yarısından fazlası göçmen kökenlidir ve çok çeşitli ülkelerden gelmektedir.

Kültürel farklılıklar eğitimci tarafından fark edilir ve bunları "engeller" ile karşılaştırır: "Bazen bu engel dildir." Eğitimci, öğrencilerle empati kurmak ve bu "engelleri" aşmalarına yardımcı olmak için büyük çaba sarf eder.

Okulun müfredatında bir aşçılık dersi bulunmaktadır. Öncelikle, Avusturya yemekleri Avusturya'dan gelen malzemeler kullanılarak hazırlanır, ancak dönem boyunca öğrenciler kendi ülkelerinden tipik yemekler sunmaya ve pişirmeye de teşvik edilir. Daha sonra ortak bir yemek düzenlenir.

Mutfaktaki dersler aracılığıyla eğitimci, **okul yılının sonunda öğrencilerden** kendi yemeklerini pişirmelerinin istendiği **"benzersiz" bir alan** yaratır . Sunulan anekdot, böyle bir sahneye örnek teşkil ediyor:

"Bir zamanlar Tunus'tan bir öğrencimiz vardı. Dünya mutfağı dersinde öğrenciler kendi malzemelerini getirip kendi yemeklerini pişiriyorlar ve ben de 'Ne yapıyor?' diye merak ettim. Kapağı (çerçeve ve destek yüzeyleri) ocaktan (gaz sobalarımız var) çıkardı ve ocağı açtı. Bir an için tüm mutfağı ateşe vereceğini düşündüm. Ama sonra biber parçalarını ve diğer her şeyi doğrudan ateşin üzerine koydu ve bana, 'Evet, evde böyle hazırlıyoruz' dedi. Bu yüzden temelde tüm mutfağı açık bir ızgaraya dönüştürdü ve ben sadece tehlikeli bir şey olmadığından emin oldum. Ve düşündüm ki, 'Hmm... Tamam, bu gerçekten çok farklı.'"

Eğitimci tüm durumu çok net ve canlı bir şekilde anlatıyor, ancak aynı zamanda öğrencinin yemek pişirme yönteminin kendisine biraz şüpheli görüldüğünü de itiraf ediyor. Yine de duruma müdahale etmedi, bunun yerine müdahale etmeden gözlemlemeyi seçti.

"Tanıdık olmayan" biraz korkutucu olsa da, durumun dahil olan herkes için yeni olması ve kelimenin tam anlamıyla onun için farklı bir alan yaratılmış olması, onu daha çok paylaşılan bir keşif haline getirdi.

Eğitimci, hem öğrencileri hem de kendisini birlikte yeni şeyler keşfetmeye teşvik eder. Ayrıca, "Öğrenciler genellikle çekingen davranıyorlar ve özür diliyorlar ya da kendilerini haklı çıkarmaları gerektiğini düşünüyorlar - genellikle grubun önünde. Buna nispeten hızlı bir şekilde son verdim."

Karşılıklı iletişim eğitimci için önemlidir, ancak bunaltıcı olmamalıdır. Bir öğretmen olarak sorumluluğunu ciddiye alıyor, etkileşimin çerçevesini belirlemek için adım atıyor - özellikle de her öğrencinin bireyselliğini tanımayı ve içselleştirilmiş itaat kavramlarına müdahale etmeyi içerdiğinde. Ayrıca eğitimci, öğrencileri "bağımsız" olarak **kabul ettiğini ve gördüğünü** savunur.

Bhabha, postkolonyal teorisinin önemli bir parçası olarak "**üçüncü alan**" fikrini ortaya attı (cf. Bhabha 1994). Bu "üçüncü alan" fiziksel bir konum değil, kültür, kimlik ve anlam hakkında nasıl düşündüğümüzü sorgulayan ve genişleten bir kavramdır. Sürekli olarak yeni kimliklerin ve anlamların yaratıldığı ve değiştirildiği farklı kültürlerin karışmasını ve harmanlanmasını temsil eder. Bu fikir, hiçbir şeyin sabit veya değişmez olmadığını, her şeyin farklı kültürlerin etkisiyle şekillendiğini gösterir. "Üçüncü alan", geleneksel düşünme biçimlerini yıkarak, "benlik" ve "öteki" gibi basit kategorilerin ötesine geçen daha akıcı ve harmanlanmış bir kimlik anlayışına izin verir.

Eğitimcinin vaka çalışmasındaki eylemlerinin bir sonucu olarak, çok kültürlülüğün egzotizmine veya kültürlerin çeşitliliğine değil, kültürel melezliğin yazılmasına ve ifade edilmesine dayanan uluslararası bir kültür tasarlanır. Eğitimcinin öğrenciler için açtığı "kendi alanı", geleneksel veya baskın anlatılara bağlı olmayan yeni kimlik ve kültürel ifade biçimlerinin yaratılmasına izin veren "üçüncü bir alan"dır. Mevcut güç ilişkilerinin ve söylemlerinin sorgulanabileceği ve dönüştürülebileceği yaratıcı yeniden müzakereler ve yeniden yorumlamalar için bir alan açar. Bu anlamda, "üçüncü alan", anlamların sadece üretilebildiği değil, aynı zamanda istikrarsızlaştırılabildiği ve yeniden yapılandırılabildiği bir olasılık yeridir.

Nazik davranma yoluyla – yukarıdaki durumda, gözlemlleme ve bekleme yoluyla – öğretmen öğrencilerle "üçüncü bir alan" kurmanın koşullarını yaratır. Pedagojik inceliğin, daha önce açıklandığı gibi, kişilerarası eylemlerde kendini gösterdiğini kabul etmek de önemlidir. Öğretmenin özür dilemeyi ve gerekçelendirmeyi boyun eğdirme mekanizmaları olarak engelleyerek oluşturduğu çerçeve de bu incelikli eylemin bir parçasıdır.

Eğitici ve didaktik eylem, en küçük ayrıntısına kadar önceden planlanamaz. Verili durumları ve gelişmeleri dikkate almak ve bunlara yanıt vermek gerekir. Bu bir anlamda, öğretmenlerin incelikli davranışlarında bir dinamik yaratır. Öğretmenlerin eylemlerinin dikkate alınması gereken boyutları, değişen koşullara uyum sağlama yeteneği, öğrencilerin farklı ihtiyaçlarına ve duygusal durumlarına duyarlılık, katılım ve katılımı kolaylaştırma becerisi ve otoriteyi empati ve anlayışla dengeleme kapasitesidir.

Örnek Olay İncelemesi**Yansıma noktaları**

"Benzersiz Alanlar" Yaratmak: Vaka çalışmasındaki eğitimci, öğrencilerin yemek pişirerek kültürel kimliklerini keşfedebilecekleri "benzersiz" bir alan yarattı. Öğretmenler kendi sınıflarında, öğrencilerin kültürel geçmişlerini ve bakış açılarını ifade etmek için kendilerini güvende hissettikleri benzer alanları nasıl yaratabilirler?

"Tanıdık Olmayı Ele Almak: Eğitimci, müdahale etmek yerine alışılmadık pişirme yöntemini gözlemlemeyi seçti. Öğrencilerin yaklaşımlarının veya kültürel uygulamalarının beklediğinizden farklı olduğu durumları nasıl ele alıyorsunuz? Müdahale etmek ne zaman uygundur ve ortak keşifleri gözlemlemek ve buna izin vermek ne zaman daha iyidir?

Öğrenci Güvenini Desteklemek: Eğitimci, öğrencilerin genellikle özür dileme veya kendilerini haklı çıkarma ihtiyacı hissettiklerini fark etti. Öğretmenler, kendilerini değerli hissetmelerini ve kendilerini ifade etme yetkisine sahip olmalarını sağlamak için öğrencilerde, özellikle de farklı kültürel geçmişlerden gelenlerde aktif olarak nasıl güven oluşturabilir?

Otorite ve Empatiyi Dengelemek: Öğretmenler, kültürel farklılıkların açık ve saygılı bir şekilde araştırılması için bir alan yaratmakla sınıf otoritesini korumayı nasıl dengeler? Pedagojik incelik bu dengeyi sağlamada nasıl bir rol oynar?

Öğrenci Bağımsızlığını Tanımak: Eğitimci, öğrencileri bağımsız bireyler olarak tanımayı vurgular. Öğretmenler, sınıfta bir topluluk duygusunu korurken, her öğrenciyi kendi ihtiyaçları ve deneyimleriyle benzersiz bir birey olarak görmelerini ve onlara davranmalarını nasıl sağlayabilir?

Karşılıklı İletişimi Teşvik Etmek: Sınıfta anlamlı, karşılıklı iletişimi teşvik etmek için hangi uygulamalar benimsenebilir? Öğretmenler hem öğrencileri hem de kendilerini birbirlerinden öğrenmeye açık olmaya nasıl teşvik edebilir?

İçselleştirilmiş Bağımlılığı Ele Alma: Eğitimci, öğrenciler gereksiz özürler gibi içselleştirilmiş bağımlılık sergilediklerinde devreye girer. Öğretmenler, öğrencilerinde içselleştirilmiş aşağılık tutumlarını nasıl tanıyabilir ve ele alabilir ve hangi stratejiler eşitlik ve öz-değer duygusunu geliştirmeye yardımcı olabilir?

Bibliyografya

Bhabha, H. K. (1994). *Kültürün yeri*. New York: Routledge.
<https://ia801402.us.archive.org/11/items/TheLocationOfCultureBHABHA/the%20location%20of%20culture%20BHABHA.pdf>

Friesen, N. ve Kenklies, K. (2022). *İncelik ve Pedagojik İlişki: Giriş Okumaları*. New York: Peter Lang.
https://www.academia.edu/83983226/Tact_and_the_Pedagogical_Relation_Introductory_Readings

Friesen, N. ve Osguthorpe, R. (2018). *İncelik ve pedagojik üçgen: İlişki içinde öğretmenlerin özgünlüğü*. İçinde: Öğretim ve Öğretmen Eğitimi, Cilt 70, (2018). 255-264. doi: 10.1016/j.tate.2017.11.023.
https://www.researchgate.net/publication/321589951_Tact_and_the_pedagogical_triangle_The_authenticity_of_teachers_in_relation

Herbart, Johann Friedrich (1897). *Eğitim Bilimi: Amacından ve Dünyanın Estetik Açığa Çıkarılmasından* Çıkarılan Genel İlkeleri.
<https://www.loc.gov/resource/gdclccn.08003284/?st=gallery>

Morris, R. C. (Ed.). (2010). *Subaltern Konuşabilir mi? : Bir Fikrin Tarihi Üzerine Düşünceler*. Columbia Üniversitesi Yayınları.
<http://www.jstor.org/stable/10.7312/morr14384>

Spivak, G. C. (2004). *Yanlışları düzeltmek*. İçinde: The South Atlantic Quarterly, 103, sayı 2/3. https://web.english.upenn.edu/~cavitch/pdf-library/Spivak_Righting_Wrongs.pdf

Van Manen, M. (1995). *Herbart und der Takt im Unterricht*. İçinde: Hopmann, Stefan ve Riquarts, Kurt (edd), Didaktik und/oder Müfredatı. Uluslararası karşılaştırmalı didaktiğin temel sorunları. Weinheim: Beltz.
https://www.pedocs.de/volltexte/2015/9999/pdf/Manen_1995_Herbart_und_der_Takt_im_Unterricht.pdf (Almanca)

Van Manen, M. (2016). *Pedagojik incelik: Ne yapacağını bilmediğinde ne yapacağını bilmek*. Routledge. DOI: 10.4324/9781315422855.
https://www.academia.edu/38338414/Pedagogical_Tact_Knowing_What_to_Do_When_You_Dont_Know_What_to_Do_chapter_1

Zirfas, J. ve Burghardt, D. (2019). *Der pädagogische Takt, Eine erziehungswissenschaftliche Problemformel*. Weinheim: Beltz Juventa. (Almanca dilinde)

Ünite 2.2 [f2f + Asenkron]. Kültüre duyarlı öğretim

Giriş:

Kültüre duyarlı öğretim veya kültüre duyarlı öğretim (CRT), öğrencilerin farklı kültürel geçmişlerine değer veren ve öğrenme sürecine entegre eden bir yaklaşımdır. Bu yöntem yalnızca çeşitliliği kabul etmenin ötesine geçer; Öğrencilerin kültürel referanslarını ve deneyimlerini eğitimin tüm yönlerine aktif olarak dahil eder. Bu yaklaşım yalnızca öğrenmeyi daha ilişkilendirilebilir ve ilgi çekici hale getirmekle kalmaz, aynı zamanda öğrencilerin kendilerine saygı duyulduğunu ve anlaşıldığını hissettikleri kapsayıcı bir ortamı teşvik eder.

Özünde, kültüre duyarlı öğretim, öğrencilerin kültürel geçmişlerinin öğrenme, iletişim ve etkileşim tarzlarını etkilediğini kabul eder. Bu yaklaşımı uygulayan eğitimciler, müfredatlarını, yöntemlerini ve sınıf ortamlarını öğrencilerin kültürlerini, dillerini ve geleneklerini yansıtacak şekilde uyarlar. Bu, eğitimcilerin kendi kültürel önyargılarına dikkat etmelerini ve öğrencilerinin geçmişleri hakkında sürekli olarak bilgi edinmelerini gerektirir. Öğrenciler, eğitimlerine yansydıklarını görerek gelişmiş akademik başarı ve daha büyük bir aidiyet duygusu yaşayabilirler.

Göçmen kökenli öğrenciler için kültürel açıdan duyarlı öğretim, kültürel çeşitliliklerini kutlayan sıcak bir ortam yaratmayı içerir. Bu, müfredata farklı bakış açıları ekleyerek, öğrencilerin geçmişlerini yansıtan materyaller kullanarak ve dersleri kendi kültürlerine bağlayarak başarılabılır. Görsel yardımcılar, iki dilli kaynaklar ve iskele öğretimi yoluyla dil engellerini ele almak da çok önemlidir. Aileler ve topluluklarla etkileşim kurmak, okul ve ev hayatı arasındaki boşluğu doldurarak bu öğrencileri daha fazla destekleyebilir. Bu uygulamalar yalnızca göçmen öğrenciler için öğrenme deneyimini geliştirmekle kalmaz, aynı zamanda sosyal-duygusal esenliklerini de destekler (Najarro, 2023).

2.2.1 "Yapmak, olmaktan daha az önemlidir"

Kültüre duyarlı öğretimde, bir öğretmenin varlığı, özgünlüğü ve tutumları, uygulamalarını şekillendirmede ve öğrenci katılımını etkilemede merkezi bir rol oynar. Araştırmalar, öğretmenlerin sıcaklık, empati ve öğrencilerin refahı için gerçek bir endişe sergilediklerinde, öğrencilerin görüldüklerini ve saygı duyulduklarını hissettikleri güvene dayalı bir ortamı teşvik ettiklerini ve bunun anlamlı öğrenme için gerekli olduğunu göstermektedir. Otantik bir öğretmen olmak, kırılganlığı benimsemeyi ve öğrencilerle dürüst, saygılı etkileşimlerde bulunmayı, kültürel alçakgönüllülüğün önemini kabul etmeyi içerir (Gay, 2018). Öğretmenler, yalnızca müfredat sunumuna odaklanmak yerine, ilişkiler kurmaya ve bir topluluk duygusu yaratmaya öncelik vermelidir. Bu ilişkiler bir temel görevi görür ve öğrencilerin derse katılmak, soru sormak ve derse aktif olarak katılmak için yeterince güvende hissetmelerine yardımcı olur.

Kültüre duyarlı öğretimi destekleyen olumlu ve açık bir tutumun özellikleri arasında merak, esneklik ve öğrencilerin farklı kültürel geçmişlerinden öğrenme isteği yer alır. Öğretime kültürel farkındalıkla yaklaşan, öğrencileri aktif olarak dinleyen ve farklı bakış açılarına saygı gösteren eğitimcilerin öğrencilerle etkili bir şekilde etkileşim kurma olasılıkları daha yüksektir. Öğretim stratejilerinde uyarlanabilir olurken yüksek akademik beklentileri korumak, tüm öğrencilerin ihtiyaçlarının eşit bir şekilde karşılanmasını sağlar. Bu şekilde, kültüre duyarlı öğretim, yalnızca içerik sunmanın ötesine geçer; gerçek bir özen ve bağlantı gösterme anlamında "olma"nın, öğretmenlerin öğrencileriyle nasıl etkileşime girdiğine ve onları nasıl desteklediğine rehberlik ettiği dinamik bir süreç haline gelir (Hammond, 2015).

Göçmen kökenli öğrenciler için, bir öğretmenin olumlu ve özgün varlığı özellikle güçlü olabilir. Bu öğrenciler genellikle dil engelleri, kültürel geçişler ve izolasyon duyguları gibi benzersiz zorluklarla karşı karşıya kalırlar. Öğrencilerin ev kültürlerinin özelliklerini müfredata entegre ederek kültürel duyarlılık gösteren öğretmenler, kimliklerini doğrulamaya ve önceki deneyimleri ile yeni öğrenme ortamı arasındaki boşluğu doldurmaya yardımcı olur.

Bir öğrencinin ana dilinde birkaç kelime öbeği öğrenmek veya kültürel olarak ilgili örnekleri dahil etmek gibi basit jestler, öğrencilerin kendilerini hoş karşılanmış ve değerli hissetmelerini sağlayabilir (Hersi, 2019). Ek olarak, kültüre duyarlı öğretmenlerin, farklı dil yeterliliklerini ve öğrenme stillerini barındıran esnek öğrenme ortamları oluşturma olasılıkları daha yüksektir ve bu da göçmen öğrencilerin akademik ve sosyal olarak gelişmelerine olanak tanır. Öğretmenler, kültürel geçmişlerine ve yaşam deneyimlerine gerçek bir ilgi göstererek, göçmen öğrencilerin güven oluşturmalarına yardımcı olabilir ve sınıftaki genel başarıları için çok önemli olan bir aidiyet duygusunu teşvik edebilir.

2.2.2 Tutumların önemini tartışmak

Önyargılar ve klişeler üzerinde düşünmek, kültürel duyarlılığı geliştirmede ve kapsayıcı bir sınıfta teşvik etmede kritik bir ilk adımdır. Aşağıda, öğretmenlerin kendi önyargılarını nasıl yansıtabileceklerine ve ele alabileceklerine ve bu yansımayı daha ilgi çekici ve eşitlikçi bir öğrenme ortamı yaratmak için nasıl kullanabileceklerine dair bir araştırma bulunmaktadır.

Daha kapsayıcı bir zihniyet ve kültürel duyarlılık geliştirmeye yönelik stratejileri keşfedin.

Kişinin kendi önyargıları üzerine düşünmesi:

1. Bir öğretmen olarak hangi klişelere sahip olabilirim?
 - Eğitimciler de dahil olmak üzere her insan, genellikle toplumsal etkiler, kişisel deneyimler ve medya tasvirleri yoluyla oluşan bilinçsiz önyargılar ve klişeler taşıyabilir. Öğretmenler için bu önyargılar, öğrencilerin kültürel geçmişlerine, dillerine, sosyoekonomik durumlarına veya aile dinamiklerine dayalı olarak akademik yetenekleri, davranışları veya motivasyonları hakkında varsayımlar olarak ortaya çıkabilir. Örneğin, bir öğretmen, düşük gelirli bir haneden gelen bir

öğrencinin ebeveyn desteğinden yoksun olduğunu veya aksanlı bir öğrencinin dil anlama ile mücadele ettiğini varsayabilir. Bu stereotiplerin varlığını kabul etmek çok önemlidir, çünkü incelenmemiş önyargılar adaletsiz öğretim uygulamalarına ve daha düşük beklentilere yol açabilir ve sonuçta öğrenci sonuçlarını etkileyebilir (Hammond, 2015).

2. Nereden geliyorlar ve nasıl üstesinden gelebilirim?
 - Stereotipler genellikle derinden kökleşir ve kültürel anlatılar, geçmiş deneyimler ve baskın sosyal bakış açıları tarafından şekillendirilir. Medya, topluluk tutumları ve hatta istemeden belirli kültürel normları diğerlerine tercih edebilecek eğitim sistemleri aracılığıyla sürdürülebilirler. Bu önyargıların üstesinden gelmek için öğretmenler sürekli olarak kendini yansıtmaya ve eğitim ile meşgul olmalıdır. Yansıtıcı bir günlük tutmak, akran geri bildirimi almak ve eşitlik ve önyargı karşıtı eğitime odaklanan mesleki gelişime katılmak gibi stratejiler etkili araçlardır (Gay, 2018). Ek olarak, öğretmenlerin varsayımlarına aktif olarak meydan okuduğu ve öğrencilerinden öğrendiği bir büyüme zihniyetini benimsemek, klişelerin ortadan kaldırılmasına yardımcı olabilir. Öğrencilerin yaşanmış deneyimlerine ilişkin bir anlayış geliştirmek ve açık diyaloga girmek, önyargılı kavramları her öğrenciye bir birey olarak daha incelikli bir bakış açısıyla değiştirmenin güçlü yollarıdır (Milner, 2020).
3. Öğrencilerimin kendilerini ve topluluklarını okullara ait olarak görmelerine nasıl yardımcı olabilirim, bu da daha fazla katılım ve başarı sağlar?
 - Öğrenciler için bir aidiyet duygusu yaratmak, okul ortamındaki kimliklerini ve deneyimlerini doğrulamayı içerir. Bu, öğrencilerin öğrendiklerinde kendilerini yansımalarını görmeleri için kültürel olarak ilgili materyalleri ve bakış açılarını müfredata entegre ederek başlar. Öğretmenler ayrıca öğrencileri kültürel geçmişlerini paylaşmaya ve bu deneyimleri sınıf tartışmalarına ve projelere dahil etmeye teşvik edebilir. Çeşitliliği kutlayan kapsayıcı bir sınıf kültürünü teşvik etmek, öğrencilerin kendilerini değerli ve bağlı hissetmelerine yardımcı olur, bu da daha yüksek katılım ve motivasyonu teşvik eder. Ayrıca, öğrencilerle güçlü ilişkiler kurmak ve hem okul içinde hem de okul dışındaki yaşamlarına gerçek bir ilgi göstermek, aidiyet duygularını ve akademik güvenlerini önemli ölçüde artırabilir (Ladson-Billings, 2009). Öğrencileri, topluluk varlıklarını - dolayısıyla kültürel bilgileri, dilleri ve gelenekleri - öğrenme yolculuklarında değerli kaynaklar olarak görmeye teşvik etmek, olumlu bir benlik kavramı oluşturmaya ve eğitimlerine daha fazla yatırım yapmaya yardımcı olur.

2.2.3 Tutumsal nitelikler

Öğretmenlerin geliştirmesi gereken temel nitelikler:

- Misyon bilinci
 - Bir öğretmenin görev duygusu, hem akademik mükemmelliğe hem de öğrencilerin bütünsel gelişimine derin bir bağlılık içerir. Bu misyon duygusu, eğitimin önemli bir sosyal değişimi etkileyebileceği inancından kaynaklanmaktadır. Güçlü bir misyon duygusuna sahip

öğretmenler, içerik sunmanın ötesine geçer; Öğrencilerin kendilerini gerçekten değerli hissettikleri bir ortam yaratmak için çalışırlar. Öğrencilerin kültürel geçmişleriyle otantik bir etkileşim, bu misyonun kritik bir yönüdür. Öğretmenler, öğrencilerin deneyimlerine samimi ilgi göstererek ve yüzeysel etkileşimlerden kaçınarak güven inşa edebilir ve daha anlamlı bir eğitim deneyimini teşvik edebilir.

- Öğrencilerle dayanışma ve empati
 - Öğretmenler, öğrettikleri öğrencileri desteklemek için dayanışma ve empati geliştirmelidir. Dayanışma, öğrencilerin yanında durmak, zorluklarını anlamak ve ihtiyaçlarını savunmak anlamına gelir. Empati, öğrencilerin bakış açılarını aktif olarak dinlemeyi ve onlara değer vermeyi içerir. Öğrencilerin kültürel geçmişlerini tanımak ve bunlara saygı duymak, kapsayıcı bir sınıf ortamını teşvik etmek için çok önemlidir. Öğretmenler kültürel deneyimleri klişelere veya klişelere indirgemekten kaçınmalıdır. Gerçek katılım ve empati, öğrencilerin kendilerini güvende ve saygın hissettikleri bir sınıf atmosferi yaratarak daha güçlü, daha güvene dayalı ilişkiler kurmaya yardımcı olur.
- Ana akım bilgiye meydan okuma cesareti
 - Etkili öğretmenler, ana akım bilgiyi ve eğitim uygulamalarını sorgulamalı ve eleştirmelidir. Bu kalite, daha kapsayıcı ve eşitlikçi bir öğrenme ortamını teşvik etmek için çok önemlidir. Öğretmenler, farklı bakış açılarını bütünleştirerek ve geleneksel anlatıları sorgulayarak, öğrencilerin kültürel geçmişlerini ve deneyimlerini daha iyi yansıtan bir müfredat oluşturabilirler. Baskın bilgi çerçevelerine meydan okuma konusundaki bu isteklilik, tüm öğrenciler için daha dengeli ve adil bir eğitim deneyimini destekler.
- Doğaçlama
 - Doğaçlama, öğrencilerin ve sınıf ortamının gelişen ihtiyaçlarına esnek bir şekilde uyum sağlama ve yanıt verme becerisini ifade eder. Etkili öğretmenler, öğretim stratejilerini gerçek zamanlı geri bildirimlere ve değişen sınıf dinamiklerine göre ayarlayabilen kişilerdir. Bu esneklik, öğretmenlerin yaklaşımlarını öğrencilerin kültürel bağlamları ve ihtiyaçları ile uyumlu hale getirmelerine olanak tanıdığından, kültürel olarak ilgili pedagojinin uygulanması için özellikle önemlidir. Doğaçlama, öğretmenlerin çeşitli sınıfların karmaşıklıklarını etkili bir şekilde ele almalarına yardımcı olur.
- Sosyal adalet tutkusu
 - Sosyal adalet tutkusu, öğretmenleri eşitsizlikleri ele almaya ve eğitim sistemi içindeki sistemik değişimi savunmaya iter. Bu kalite, sınıfta adaleti ve eşitliği teşvik etmek için çok önemlidir. Sosyal adalet konusunda tutkulu öğretmenler, önyargılara meydan okumak ve her öğrencinin sesinin duyulmasını ve saygı duyulmasını sağlamak için çalışır. Bu tutku, kültürel olarak ilgili pedagojiyi entegre etmeyi ve

eğitim ihtiyaçlarını adil ve kapsayıcı bir şekilde karşılamak için öğrencileri aktif olarak dinlemeyi içerir.

Yansıtma: Öğrencilerin kültürel geçmişlerine gerçek ilgi ve saygının, bir "egzotizm tuzağına" düşmeden ve klişeleri başkalarıyla etkileşim kurmak için bir tuval olarak kullanmadan güven inşa etmedeki rolünü vurgulayın. Kültürel olarak ilgili pedagoji ve aktif dinleme böyle bir yaklaşımın parçası olabilir mi?

Bazı fikirler: Kültürel olarak ilgili pedagoji ve aktif dinleme, tartışılan temel niteliklerin temel bileşenleridir. Etkili öğretim, öğrencilerin kültürel geçmişleriyle derinden ilgilenmeyi ve klişelerden veya klişelerden kaçınmayı içerir. Kültürel olarak ilgili pedagoji, öğretimi öğrencilerin deneyimlerini yansıtacak ve saygı gösterecek şekilde uyarlamaya, katılımlarını ve öğrenme sonuçlarını geliştirmeye yardımcı olur. Aktif dinleme, öğretmenlerin öğrencilerin benzersiz bakış açılarını ve ihtiyaçlarını anlamalarına ve bunlara yanıt vermelerine olanak tanır. Birlikte, bu yaklaşımlar öğretim uygulamalarının her öğrencinin kültürel kimliğine saygılı, duyarlı ve destekleyici olmasını sağlar.

Öğretmenler, bu temel nitelikleri somutlaştırarak ve kültürel olarak ilgili pedagojiyi aktif dinleme ile bütünleştirerek, her öğrencinin geçmişine değer veren ve destekleyen ve daha adil ve etkili bir öğrenme deneyimini teşvik eden bir eğitim ortamı yaratabilir.

2.2.4 Bir akran grubuna dahil etme koşulları ve ilgili müdahale ihtiyaçları

Bir akran grubuna dahil etme koşulları ve ilgili müdahale ihtiyaçları:

1. İlgili tüm insanların kendilerini rahat ve dahil hissettikleri günlük okul yaşamını sürdürmek
 - **Açıklama:** Okul topluluğunun her üyesinin (öğrenciler, öğretmenler ve personel) saygı duyulduğunu ve değer verildiğini hissettiği kapsayıcı ve destekleyici bir ortam yaratmak. Bu, çeşitliliği kutlamayı ve her bireyin kendini ait hissetmesini sağlamayı içerir.
 - Kültürel Farkındalık ve Duyarlılık: Öğretmenleri, öğrencilerin farklı kültürel geçmişlerini tanımaları ve bunlara değer vermeleri ve bu deneyimlerin öğrenmeyi nasıl etkilediğini anlamaları için eğitin.
 - Kapsayıcı Müfredat Tasarımı: Göçmen öğrencilerin geçmişlerini yansıtmak için kültürel olarak ilgili materyalleri ve bakış açılarını derslere yerleştirin.
 - Sınıf Ortamı: Çok kültürlü süslemeler ve öğrencilerin kültürel başarılarının sergilendiği davetkar bir alan yaratın.
 - Topluluk Oluşturma: Kültürel kimlikleri kutlayarak ve öğrencileri geleneklerini paylaşmaya teşvik ederek aidiyet duygusunu teşvik edin.
2. Zor durumlar ve çatışmalarla uygun şekilde başa çıkmak

- Açıklama: Çatışmaları ve zorlu durumları olumlu ve kapsayıcı bir sınıf ortamı sağlayacak şekilde ele almak ve çözmek.
 - Çatışma Çözümü Eğitimi: Öğretmenleri, çatışmaları ele almak ve farklı iletişim tarzlarını anlamak için kültürel açıdan hassas stratejilerle donatın.
 - Onarıcı Uygulamalar: İlişkileri onarmak ve çatışmaları ele almak için onarıcı adaleti kullanın, kök nedenleri anlamaya ve çözmeye odaklanın.
 - Açık Diyalog: Öğrencilerin endişelerini dile getirebilecekleri ve yanlış anlamaları tartışabilecekleri saygılı iletişim için güvenli bir alan oluşturun.
 - Kültürel Arabuluculuk: Çatışma çözümünü kolaylaştırmak için kültürel arabulucular kullanın ve tüm bakış açılarının dikkate alınmasını sağlayın.
- 3. Dahil edilmeyi engelleyen ciddi koşullara müdahale etmek
 - Açıklama: Öğrencilerin okul yaşamına tam olarak katılma becerilerini etkileyen kapsayıcılığın önündeki önemli engelleri ele almak.
 - Bireyselleştirilmiş Destek Planları: Ciddi kaynaştırma zorluklarıyla karşı karşıya kalan öğrenciler için kültürel geçmişleri ve özel ihtiyaçları ele alan özel planlar oluşturun.
 - Ayrımcılıkla Mücadele Politikaları: Kapsayıcı ayrımcılıkla mücadele ve zorbalıkla mücadele politikalarını uygulayın ve uygulayın, bunların tutarlı bir şekilde iletilmesini ve uygulanmasını sağlayın.
 - Sistemik Gözden Geçirme ve Ayarlama: Sistemik engelleri ortadan kaldırmak ve eşitliği sağlamak için okul politikalarını ve uygulamalarını düzenli olarak değerlendirin ve ayarlayın.
 - Öğrenci Savunuculuğu: Öğrencilerin dışlanma veya ayrımcılıkla ilgili endişelerini derhal bildirmeleri ve ele almaları için sistemler kurun.
- 4. Uzmanları aramak ve dahil etmek
 - Açıklama: Kapsayıcılık uygulamalarını geliştirmek ve göçmen kökenli öğrencilere destek sağlamak için dış uzmanlıktan yararlanmak.
 - Uzman Danışmanlığı: Kapsayıcılık uygulamalarını geliştirmek için çok kültürlü eğitim ve dil gelişimi uzmanlarıyla birlikte çalışın.
 - Topluluk Kuruluşlarıyla Ortaklıklar: Ek kaynaklar ve destek için yerel gruplar ve savunuculuk ajanslarıyla işbirliği yapın.
 - Mesleki Gelişim Atölyeleri: Öğretmenleri kültüre duyarlı öğretim için gelişmiş stratejilerle donatmak için dış uzmanlarla eğitim oturumları düzenleyin.
 - Sürekli Değerlendirme ve Geri Bildirim: Değerlendirmeler sırasında öğretime ve değerlendirme ile öğrenci öğrenimi arasındaki ilişkiye önem verin. Örneğin, bu tür uygulamaların

örneğin göçmen öğrencilerin öğrenme fırsatlarını nasıl etkileyebileceğini anlamak için sınıf uygulamalarının incelenmesi ihtiyacını gündeme getirin. Biçimlendirici değerlendirme, geri bildirim yoluyla öğrenmeyi geliştirdiğinden, değerlendirmenin biçimlendirici ve özetleyici değerlendirmesinin kullanılmasına vurgu yapılmalıdır. Ek olarak, kapsayıcılık uygulamalarını ve okul politikalarını sürekli olarak iyileştirmek için uzman değerlendirmelerini ve geri bildirimlerini kullanın.

Kültüre duyarlı öğretim, kültürel olarak ilgili pedagojinin çerçevesine ihtiyaç duyar:

- Öğrenci öğrenimi — Bilişsel gelişimlerine ve problem çözme becerilerine öncelik vererek öğrencilerin entelektüel gelişimlerini artırmaya odaklanın. Bu, eleştirel düşünmeyi teşvik etmeyi, merakı teşvik etmeyi ve öğrencilere karmaşık problemlerin üstesinden gelmeleri için fırsatlar sağlamayı içerir. Amaç, öğrencilere sadece bilgi edinmede değil, aynı zamanda çeşitli bağlamlara uygulanmasında da yardımcı olmaktır.
- Kültürel yeterlilik — Öğrencilerin ek kültürlerde akıcılık kazanırken köken kültürlerini kucaklayabilecekleri ve kutlayabilecekleri bir ortam oluşturun. Bu, kültürel öğrenmeyi müfredata entegre etmeyi, öğrencileri farklı kültürel bakış açılarını keşfetmeye ve takdir etmeye teşvik etmeyi ve kültürler arası anlayışı geliştiren etkileşimleri teşvik etmeyi içerir.
- Eleştirel bilinç — Öğrencileri, özellikle marjinal grupların karşılaştığı sosyal ve sistemik eşitsizlikleri içeren gerçek dünya sorunlarını tanımaları, analiz etmeleri ve ele almaları için eğitin. Bu, öğrencilere toplumsal normları sorgulamayı, güç dinamiklerini anlamayı ve sosyal adalet ve eşitlik yaratmayı amaçlayan eylemlerde bulunmayı öğretmek anlamına gelir. Eleştirel bilinç geliştirerek, öğrenciler toplumsal sorunları ele almada bilgili ve aktif katılımcılar olma yetkisine sahip olurlar.

2.2.5 Pedagojik bilme ve hareket etme

Pedagojik bilmeyi, eğitim teorilerinin, yöntemlerinin ve öğrencilerin kültürel bağlamlarının derinlemesine anlaşılması ve pedagojik karar ve uygulamaları bilgilendirmede kültürel bilginin önemi olarak tanımlayın.

Kültürel Bilginin Önemi: Kültürel bilgi, pedagojik kararların ve uygulamaların şekillendirilmesinde hayati öneme sahiptir. Eğitimciler, öğrencilerin kültürel bağlamlarının farkında olarak, öğretimlerini daha alakalı ve ilgi çekici olacak şekilde uyarlayabilir ve tüm öğrencilerin başarılı olmak için eşit fırsatlara sahip olmasını sağlayabilir. Öğrencilerin kültürel geçmişlerini anlamak, öğretmenlerin farklı ihtiyaçları karşılamasına, öğrencilerin kimliklerini doğrulamasına ve kapsayıcı bir sınıf ortamı yaratmasına yardımcı olur.

Kültürel bilgiyi ders planlamasına ve sınıf etkinliklerine entegre etmek için stratejileri keşfedin.

- Öğretiminize birden fazla bakış açısı ekleyin, sınıflarda görüntülenen resimlerin geniş bir çeşitlilik yelpazesini temsil ettiğinden emin olun
 - **Farklı Temsiller:** Ders kitapları, multimedya kaynakları ve sınıf ekranları gibi öğretim materyallerinin farklı kültürel bakış açılarını ve geçmişleri yansıttığından emin olun. Bu, hikayeleri, tarihi hesapları ve çeşitli kültürlerden örnekleri birleştirmeyi içerir.
 - **Kapsayıcı Görseller ve Medya:** Farklı ırkları, etnik kökenleri ve cinsiyet kimliklerini temsil etmek için sınıfta görseller ve medya sergileyin. Bu görsel temsil, öğrencilerin incelenen içerikte kendilerini ve başkalarını görmelerine yardımcı olarak bir aidiyet ve alaka düzeyi duygusu geliştirir.
- İrk, sınıf, etnik köken ve cinsiyet içindeki sorunları bağlamsallaştırın
 - **Eleştirel Bağlamları Entegre Edin:** Tarihsel olayları, literatürü veya güncel konuları tartışırken, ırk, sınıf, etnik köken ve cinsiyetin deneyimleri ve bakış açılarını nasıl etkilediğini dikkate alan bir bağlam sağlayın. Bu yaklaşım, öğrencilerin toplumsal sorunların karmaşıklığını anlamalarına yardımcı olur ve eleştirel düşünmeyi teşvik eder.
 - **Sosyal Yapıları Analiz Edin:** Sosyal yapıların ve kimliklerin bireylerin deneyimlerini ve toplumsal yapıları nasıl şekillendirdiğini araştıran tartışmaları kolaylaştırın. Öğrencilerin bu yapıları eleştirel bir şekilde analiz etmelerine ve farklı bağlamlardaki etkilerini anlamalarına yardımcı olun.
- Öğrencilerin kimliklerini doğrulamaya devam ederken akademik başarı elde etmelerine yardımcı olun
 - **Kültürel Olarak İlgili Pedagoji:** Öğrencilerin kültürel geçmişleri ve yaşanmış deneyimleriyle ilgili dersler planlayın. Akademik içeriği öğrencilerin kültürel geçmişleri ve yaşanmış deneyimleriyle ilişkilendiren ders planları tasarlayın. Bu yaklaşım, öğrenmeyi daha anlamlı hale getirir ve öğrencilerin kültürel bilgilerinin değerini akademik bağlamda görmelerine yardımcı olur.
 - **Kimliğin Onaylanması:** Sınıf etkinlikleri, projeler ve tartışmalar yoluyla öğrencilerin kültürel kimliklerini tanıyın ve kutlayın. Öğrencilerin kültürel katkılarını ve bakış açılarını kabul eden olumlu pekiştirme ve geri bildirim sağlayın.
- Farklı iletişim tarzlarını anlayın ve sınıf etkileşimlerini buna göre değiştirin
 - **Farklı İletişim Normlarını Tanıyın:** Sözlü ve sözsüz ipuçları da dahil olmak üzere çeşitli kültürel iletişim tarzlarının ve normlarının farkında olun. Etkili ve saygılı bir iletişim sağlayarak öğretim stratejilerinizi ve etkileşimlerinizi bu farklılıklara uyacak şekilde uyarlayın.
 - **Duyarlı Etkileşim:** Sınıf etkileşimleri, farklı iletişim tarzlarını içerecek şekilde ayarlanmalıdır. Örneğin, bazı kültürler dolaylı iletişimi vurgularken, diğerleri daha doğrudan olabilir. Bu stilleri anlamak, daha iyi ilişkiler kurmaya ve yanlış anlamaları azaltmaya yardımcı olur.
- Öğrencilerin önceki bilgilerini ve kültürel deneyimlerini yeni bilgilerle birleştirin

- **Mevcut Bilgilerin Üzerine İnşa Edin:** Öğrencilerin önceki bilgilerini ve kültürel deneyimlerini yeni kavramları tanıtmak için bir temel olarak kullanın. Yeni bilgileri, öğrencilerin kültürel geçmişlerinden zaten bildikleriyle ilişkilendirerek öğrenme sürecini daha alakalı ve erişilebilir hale getirin.
- **Kültürel Olarak İlgili Örnekler:** Öğrencilerin kültürel deneyimleriyle ilgili örnekleri ve vaka çalışmalarını dahil edin. Bu yaklaşım, öğrencilerin yeni bilgileri anladıkları ve anlamlı buldukları bir bağlamda uygulamalarına yardımcı olur.

Başvuru:

Eşcinsel, G. (2018). *Kültüre duyarlı öğretim: Teori, araştırma ve uygulama* (3. baskı). Öğretmen Koleji Yayınları.

Hammond, Z. (2015). *Kültüre duyarlı öğretim ve beyin: Kültürel ve dilsel olarak farklı öğrenciler arasında otantik katılımı ve titizliği teşvik etmek*. Corwin Basın.

Hersi, A. A. (2019). Kültüre duyarlı pedagoji ve göçmen ve mülteci gençlerin eğitimi. A. F. Ball'da (Ed.), *Oxford eğitim araştırma ansiklopedisi*. Oxford Üniversitesi Yayınları. <https://doi.org/10.1093/acrefore/9780190264093.013.843>

Najarro, M. W. (2023, 24 Mart). Kültüre duyarlı öğretim nedir? Eğitim Haftası, <https://www.edweek.org/teaching-learning/culturally-responsive-teaching-culturally-responsive-pedagogy/2022/04>

Nieto, S. (2005). *Neden öğretiyoruz*. Öğretmen Koleji Yayınları.

Ünite 2.3 [f2f]. - Örnek olay incelemesi

2.3.1 Vaka Çalışması: "Bir kaynak olarak çeşitlilik yeterli olmadığında"

Öğretmen Eğitimi için Okuma – Genel kurulda yansıtıcı bir tartışmanın tanıtımı ve moderasyonu için arka plan ve düşünceler

Bu bölümde, Viyana'daki bir ortaokulda çok heterojen bir öğrenci kurulumuna sahip bir tarih ve İngilizce öğretmenin deneyimini ele alan ve sınıfta çeşitlilik konusunda çeşitli zorluklar ortaya çıkaran bir Vaka çalışmasına göz atıyoruz.

Örnek Olay İncelemesi

Bir Kaynak Olarak Çeşitlilik Yeterli Olmadığında

Kaynak: Forghani-Arani, vd. (2019): Farklı sınıflardaki öğretmenlerin yaşamları. OECD Çalışma Raporları, s. 20. <https://doi.org/10.1787/8c26fee5-en>.

Avusturya'da sıcak nokta veya yüksek ihtiyaç duyulan okullar olarak tanımlanan seçilmiş okul alanlarında öğretmenlerin yaşanmış deneyimleri ve anlam oluşturma süreçleri üzerine yapılan çalışmalardan yararlanan aşağıdaki açıklama, sınıftaki çeşitliliğin bazı zorluklarını araştırıyor.

Viyana'daki bir ortaokulda tarih ve İngilizce öğretmeni, sınıfındaki öğrencilerin heterojen yapısını şöyle anlatıyor:

Diyelim ki 12 farklı milletten öğrencim var. Birçoğu Hindistan'dan, biri İran'dan – babası İran'dan, annesi Irak'tan, biri Sri Lanka'dan, ikisi Hırvatistan'dan, ikisi Polonya'dan, üçü Nijerya'dan, aslında sadece iki Avusturyalı var. Ebeveynlerin çoğu BM'de çalışıyor. Birçoğu gurbetçilerin çocukları, BM çocukları ya da ebeveynler iş için buradalar. Ebeveynlerin çoğu uluslararası kuruluşlar için çalışmaktadır.

Sri Lanka'dan bir öğrencim, Hacca gitti, Müslüman hac ziyaretini biliyorsunuz ve geri döndüğünde farklı olduğunu anlayabiliyordum. Mekke'den döndüğünde o kadar imanla doluydu ki. Düşünün, Kabe'yi tavaf eden milyonlarca insan var ve siz de bunun bir parçasısınız, yani 13 yaşındaki bir çocuk için. Bundan kısa bir süre sonra büyük dinler üzerinde çalışıyorduk ve ben dedim ki: "Peki, bize anlatın, sen de oradaydın". Sonra Kutsal Kitabını aldı, sınıfın köşesinde durdu ve ifadelerle birlikte gelen tüm hareketlerle bizim için bir dua okudu. Her şey çok sessizleşti. Sonra bize dini inançlarından bahsetti. Başörtüsü takmayan bir kızla asla evlenmeyeceğini çok net bir şekilde belirtti ve sonrasında annesini ve kız kardeşini başörtüsü takmaya ikna etti geri döndü. 'Aksi takdirde bir kadının saçları alev alır' dedi. İşte o zaman dedim ki: "Hadi konuyu değiştirelim".

"Konuyu değiştirme" kararının ardındaki mantığı paylaşması istendiğinde, öğretmen
Açıklıyor:

Bu her zaman son derece hassastır. Bir öğretmen olarak, onunla çelişsem, onun adına direniş ve muhalefet yarattırdım. Sonunda onu bir köşeye itirdim ve bir öğretmen olarak tam olarak kaçınmak istediğim şey bu. Bu benim işim değil. Ben bunun için burada değilim. Bu benim rolüm değil. Eğer geçmesine izin veririm ve diğer çocukların tartışmayı devralmasına izin veririm - aslında bu seçeneği düşünmedim bile. Ne olacağı hakkında hiçbir fikriniz yok. Asla bilemezsin. Birisi kalkıp 'çöp' veya 'bu saçmalık' ya da bunun gibi bir şey diyebilir. Bu yüzden basitçe kapattım. 'Şimdilik bu kadarı yeter' dedim çünkü işler çığırından çıkıyordu. Aslında biraz korkutucuydu. Bir şekilde kafam karışmıştı. Çok dikkatli olmalısın. Mayın tarlasında yürümek gibi.

Vaka Çalışması - Analiz

Öğretmenler yukarıda, ulusal, kültürel ve dini sınırların ötesine geçen bir göçmen öğrencisinin sadece kendi özel alanını değil, aynı zamanda sınıfın kamusal alanını da etkilediği için, inançların ve bakış açılarının potansiyel olarak patlayıcı

çarpışmasını açıklamaktadır (Levitt ve Waters, 2002). Bu, sınıfın sosyal alanının, öğrencilerinin aynı anda birden fazla topluma gömülülüğü yoluyla yeniden işlendiği ve sınıf alanını sürekli olarak öngörülemez şekillerde yeniden icat ettiği birçok örnekten biridir.

Bu durumda ve her gün farklı sınıflarda yaşamları şekillendiren sayısız karşılaştırılabilir durumda tehlikede olan nedir? Öğretmen için bu, **doğru pedagojik seçimleri, yargıları ve kararları verme durumudur.**

İki önemli karar veriyor:

- 1) bir öğrencinin sınıfa getirdiği farklılığı davet etmek ve hoş karşılamak; ve tersi,
- 2) Öğrencinin sınıfa getirdiği rahatsız edici farkı kapatmak.

Öğretmenin ilk kararı - dahil etme - çeşitliliğe olan bağlılıkla, **öğrencilerin** çeşitliliğini bir varlık olarak kullanarak, müfredatı öğrencilerin bilgi, deneyim veya geçmişleri aracılığıyla zenginleştirerek gerekçelendirilmiş gibi görünmektedir. Bununla birlikte, genç adamın ortaya koyduğu türden bir fark, bir tarih dersinde dünya dinlerinin olağan çalışmasına uymuyor gibi görünüyor. Başlangıçta öğretmen tarafından aranan çoğulluk, artık büyük dinler konusunu zenginleştirmeyi amaçlayan bir müfredat kaynağı olarak yönetilemez. Diğer öğrencilerden gelen olası tepki, öğretmenin görüşüne göre, olayı yeterince 'korkutucu' hale getirir ve tartışmayı ateşlenmeden önce kapatır.

Orada öğretmenin ikinci yargısı ortaya çıkar. Konuyu değiştirme kararı, işler kontrolden çıkarsa genç adamın veya sınıf arkadaşlarının başına bir miktar zarar gelebileceği endişesinden kaynaklanıyor. **Bu sınıf anında oyunda birkaç pedagojik bağlılık kaynağı var gibi görünüyor: çoğulculuk ve çeşitlilik yükümlülüğü, diğer fikirlere ve bakış açılarına açık olma yükümlülüğü, özen gösterme yükümlülüğü ve koruma yükümlülüğü bunlardan birkaçı.** Öğretmenin zararı önleme konusundaki pedagojik yükümlülüğü, bir eğitim ilkesi olarak çoğulluğun ve çeşitliliğin kaybedilen tatmininin yerini alan tatmin edici bir ikame yaratır. [...] Öğretmenler bize, çeşitlilik içeren sınıflarda öğretimin, çeşitliliğe karşı olumlu bir tutuma sahip olmaktan ve onu bir kaynak olarak kullanmaktan çok daha karmaşık ve karmaşık olduğunu söylüyor.

Kaynak: Forghani-Arani, vd. (2019): Farklı sınıflardaki öğretmenlerin yaşamları. OECD Çalışma Belgeleri, s. 21. <https://doi.org/10.1787/8c26fee5-en>.

Faaliyet 1

Öğretmenlerin vaka çalışmasını okumasına ve aşağıdaki yansıtma noktaları doğrultusunda bir tartışmayı yönetmesine izin verin:

Öğretmen iki önemli karar alır:

- 1) Bir öğrenciyi sınıfa getirdiği farklılığı davet etmek ve hoş karşılamak

2) Öğrencinin sınıfa getirdiği rahatsız edici farkı kapatmak

Bu sınıf anında oyunda ²birkaç pedagojik bağlılık kaynağı var gibi görünüyor:

- Çoğulculuk ve çeşitlilik yükümlülüğü
- Diğer fikirlere ve bakış açılara açık olma yükümlülüğü
- özen gösterme yükümlülüğü ve koruma yükümlülüğü

Tartışma için önde gelen sorular:

- Sizce öğretmen neden konuyu değiştirmeyi önerdi?
- Konuşma devam etseydi ne olabilirdi?
- Tepkisi, çeşitliliği tanıma, takdir etme ve öğretimine dahil etme çabalarıyla nasıl örtüşüyor?
- Durumu nasıl yönetirdiniz?

Faaliyet 2

Aşağıdaki araçlara bakın veya bu durumda veya daha sonra kullanacağınız herhangi bir aracı düşünün.

Araçları**Etik Yansıma**

Dergi, öğrencilerin etik ikilemlerle ilgili olarak kişisel inançlarını ve değerlerini keşfetmeleri için değerli bir araçtır. Bu stratejiyi uygulamak için, öğrencilerinize kavramı tanıtarak başlayın ve derginin etik konular, kişisel deneyimleri ve çeşitli senaryolara duygusal tepkileri üzerinde düşünmeleri için bir alan olduğunu açıklayın.

Öğrencileri düzenli olarak yazmaya teşvik edin, onlara adalet, adalet veya ahlaki sorumluluk konuları gibi etik ikilemler veya günlük yaşamlarında karşılaştıkları durumlarla ilgili yönlendirmeler sağlayın. Bu yönlendirmeler, "Kurallara uymak ve doğru olduğunu düşündüğünüz şeyi yapmak arasında seçim yapmak zorunda kaldığınız bir durumla hiç karşılaştınız mı?" veya "Değerleriniz zorlu durumlarda karar verme sürecinizi nasıl etkiliyor?" gibi soruları içerebilir.

Yargısız: Öğrenciler yazarken, düşüncelerini özgürce ifade etmeleri, etik bir konunun her iki tarafını da keşfetmeleri ve farklı bakış açılarını göz önünde bulundurmaları için teşvik edilmelidirler. Bu yansıtıcı uygulama, inançlarını netleştirmelerine ve değerlerinin seçimlerini nasıl etkilediğini anlamalarına olanak tanır. Ayrıca, çabalarını takdir ettiğinizi bilmelerini sağlamak için onlarla etkileşim kurabilirsiniz. Bununla

² Paulo Freire'nin *eleştirel pedagoji felsefesine dayanan* bu kavram, eğitimin tarafsız olmadığını vurgular; daha ziyade, öğretmenlerin öğrencilere adaletsizliklere meydan okumaları ve toplumu dönüştürmede aktif katılımcılar olmaları için rehberlik ettiği bir sosyal değişim aracıdır. Pedagojik bağlılık, bir öğretmenin öğrencilerin entelektüel ve kişisel gelişimlerini teşvik etmeye olan bağlılığını ifade eder. Öğrencilerin katılımını sağlamak için aktif, etik bir sorumluluk içerir.

birlikte, felsefi bir diyalog anlamına gelmez ve öğretmen tavsiye vermekten veya öğrenciyi belirli bir yola yönlendirmeye çalışmaktan uzak durmak isteyebilir.

Öğrencilerin düşüncelerini sınıfla veya kendilerini rahat hissediyorlarsa **küçük gruplar halinde paylaşımları için zaman ayırın**. Bu paylaşım, etik konular hakkında açık diyalogu teşvik eder ve öğrencilerin birbirlerinin deneyimlerinden ve bakış açılarından öğrenmelerine yardımcı olur.

Öğrencilerin öz farkındalıklarını geliştirmeleri, eleştirel düşünme becerilerini geliştirmeleri ve kendi değerlerini daha derin bir şekilde anlamaları ve bunlar üzerinde düşünmeleri amaçlanmıştır. Dergi, öğrencileri kendi yaşamlarındaki karmaşık ahlaki durumlarda gezinmek için gerekli becerileri geliştirmeye teşvik eder.

İşbirlikçi Problem Çözme

Öğrencilerin , ilgili tüm tarafları tatmin edecek şekilde sorunları belirlemek ve çözmek için birlikte çalıştıkları bir stratejidir. Karşılıklı olarak kabul edilebilir çözümler bulmada işbirliğini, iletişimi ve ortak sorumluluğu vurgular.

Sorunu Tanımlayın: Sorunu net bir şekilde tanımlayarak başlayın. Her katılımcı kendi bakış açısını paylaşarak herkesin sorunun doğasını anlamasını sağlar.

Olası Çözümler Üretin: Yargılamadan çeşitli potansiyel çözümler üzerinde beyin fırtınası yapın. Amaç, masaya mümkün olduğunca çok fikir getirmektir.

Seçenekleri Değerlendirin: Birlikte, her bir çözümün artılarını ve eksilerini değerlendirin. Her seçeneğin tüm katılımcıların ihtiyaçlarını ve çıkarlarını nasıl etkilediğini düşünün.

Bir Çözüm Seçin: İlgili herkes için en iyi sonucu veren çözüm üzerinde fikir birliğine varın. Çözüm, tüm taraflarca pratik ve kabul edilebilir olmalıdır.

Çözümü Uygulayın: Çözümün nasıl gerçekleştirileceği konusunda anlaşın, rolleri ve sorumlulukları atayın.

Sonucu gözden geçirin: Uygulamadan sonra, çözümün işe yarayıp yaramadığını kontrol edin ve gerekirse ayarlayın.

Soğuma periyodu

Öğrencilere, sorunları tartışmadan önce duygusal olarak hararetli bir durumdan uzaklaşmaları için zaman verir. Bu, duyguların yerleşmesini ve daha rasyonel, sakin iletişimin gerçekleşmesini sağlar.

Taniyin: İlk adım, yüksek sesler veya gözle görülür hayal kırıklığı gibi yüksek duyguların belirtilerini tanımadır. Bu işaretleri gözlemlediğinizde, ilgili kişilerin sakinleşmesi için bir mola önererek sakince müdahale edin.

Açıklama: Daha sonra, öğrencilere Soğuma Döneminin ne anlama geldiğini açıklayın ve bunun bir tür cezadan ziyade uzaklaşma ve düşüncelerini toplama zamanı olduğunu açıklayın. Mola vermenin normal ve sağlıklı bir tepki olduğuna dair onlara güvence verin - herkesin duygusal katılımları ve aynı zamanda gerekçeleri hakkında bilgi sahibi olmalarını sağlar.

Soğuma: Soğuma süresi için sınıfta sessiz bir köşe veya ayrı bir oda gibi belirli bir alan belirleyin ve onu birkaç "sakinleştirici" aktivite ile donatın. Bir zaman sınırı belirleyin (genellikle 5-10 dakika). Öğrencilere gönüllü olarak soğuma süresi alma seçeneği sunmak önemlidir. Onları mola vermeye zorlamak duyguları tırmandırabilir, bu nedenle kendilerine ne zaman ihtiyaç duyduklarına karar verme konusunda kendilerini güçlenmiş hissetmelidirler. Yalnızca kendilerini hazır hissettiklerinde geri dönebileceklerini anladıklarından emin olun.

Check-In: Soğuma döneminden sonra, çatışmayı tekrar tartışmaya hazır olup olmadıklarını görmek için öğrencilerle kısa bir süre kontrol edin. Onları orijinal konuya geri yönlendirin ve düşüncelerinin ve duygularının saygılı bir şekilde paylaşılmasını teşvik edin.

Ahlaki Pusula

Morall Compass, öğrencilerin kişisel değerlerini ve etik inançlarını görselleştirmelerine yardımcı olan yaratıcı bir egzersizdir. Bu aktiviteyi uygulamak için, kararlarını ve eylemlerini etkileyen yol gösterici ilkeleri temsil ettiğini açıklayarak "ahlaki pusula" kavramını tanıtarak başlayın.

Şablon: Öğrencilere, her ana yönün dürüstlük, adalet, şefkat ve sorumluluk gibi farklı değerleri temsil ettiği boş bir diyagram veya pusula gülüne benzeyen bir şablon sağlayarak başlayın. Öğrencilerden hangi değerlerin kendileri için en önemli olduğu üzerinde düşünmelerini ve bu değerleri kişisel önemlerine göre pusulaya yerleştirmelerini isteyin.

Değerler: Öğrencileri, bu değerlere ilişkin anlayışlarını şekillendiren belirli deneyimler veya durumlar hakkında düşünmeye teşvik edin. Her bir değer yanına, hayatlarında neden önemli olduğunu açıklayan kısa açıklamalar veya örnekler yazabilirler. Bu süreç, soyut kavramları gerçek yaşam deneyimlerine bağlamalarını sağlar.

Tartışma: Öğrenciler haritalarını tamamladıktan sonra, ahlaki pusulalarını küçük gruplar halinde veya sınıfla paylaşabilecekleri bir tartışma başlatın. Bu paylaşım, sınıf içindeki değerlerin ve etik inançların çeşitliliği hakkında diyalogu teşvik eder.

Ahlaki Pusula Haritalamanın faydaları arasında, gelişmiş öz farkındalık ve kararlarına rehberlik eden değerlerin daha net bir şekilde anlaşılması yer alır. Bu yansıtıcı uygulamaya katılarak, öğrenciler daha güçlü bir ahlaki kimlik geliştirir ve çevrelerindeki karmaşıklıklar ve çeşitlilik hakkında bilgi edinirler.

Bibliyografya

Forghani-Arani, vd. (2019): *Farklı sınıflardaki öğretmenlerin yaşamları. OECD Çalışma Kağıtları*. <https://doi.org/10.1787/8c26fee5-en>.

Freire, P. (2014). *Bağılılık Pedagojisi* (1. baskı). Routledge.
<https://doi.org/10.4324/9781315632919>

Freire, P. (1970). *Ezilenlerin pedagojisi*. Londra: Penguin Rastgele Evi.

2.3.2 [Kendi Kendini Yöneten]. Vaka Çalışması Etkinliği

Bu Ünite, Kendi Kendine Öğrenmenin bir parçasıdır. Platformda ilgili dosyayı arayın